

Bruxelles, den 18.5.2022
SWD(2022) 148 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE
HØRING AF DE INTERESSEREDE PARTER - SAMMENFATTENDE RAPPORT

Ledsagedokument til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

EU's strategi for solenergi

{COM(2022) 221 final}

SAMMENFATTENDE RAPPORT OM DEN OFFENTLIGE HØRING

EU'S STRATEGI FOR SOLENERGI

Europa-Kommissionen meddelte for første gang i sit arbejdsprogram for 2022, at den havde til hensigt at vedtage en meddelelse om en strategi for solenergi i EU. I forbindelse med forberedelsen af dette initiativ bestod de vigtigste høringsaktiviteter af en "opfordring til indsendelse af dokumentation" online og en offentlig høring, som blev offentliggjort den 18. januar på Kommissionens høringswebsted "Deltag i debatten" og var tilgængelig for feedback i 12 uger. Ud over onlinehøringsaktiviteterne afholdt Kommissionen også en virtuel interessentkonference på højt plan om EU's solenergistrategi samt tre workshopper på teknisk plan.

Formålet med høringen var at indsamle feedback fra medlemsstaterne, interessenterne og borgerne om strategiens foreslåede omfang og indhold samt om yderligere elementer, som strategien bør omfatte. De vigtigste berørte parter var offentlige myndigheder, solenergivirksomheder såsom producenter, projektudviklere eller virksomheder i tilknytning til integrationen af solcelleanlæg, såsom aggregatorer eller leverandører af digitale løsninger, herunder SMV'er, energifællesskaber, forbrugerorganisationer, ikkestatslige organisationer, forsknings- og innovationsorganisationer og enkeltpersoner, der producerer eller forbruger solenergi eller blot er interesserede heri.

Dette dokument bør udelukkende betragtes som en sammenfatning af de bidrag, som interessenterne har ydet i forbindelse med denne høringsproces. Det kan under ingen omstændigheder betragtes som Kommissionens eller dens tjenestegrenes officielle holdning og er derfor ikke bindende for Kommissionen. Svarene på høringsaktiviteterne kan ikke betragtes som et repræsentativt udsnit af EU-befolkningens synspunkter.

Vifte af deltagende interessenter

Input fra de vigtigste berørte parter blev modtaget via svar på den offentlige høring, bemærkninger til "indkaldelsen af feedback" og gennem deltagelse i interessenternes arrangementer. Der var høj deltagelse fra solenergivirksomheder på alle niveauer (fra mikrovirksomheder til store virksomheder), som repræsenterede forskellige sektorer inden for solenergiteknologi (koncentreret solenergi, solcelleenergi, solvarme osv.) samt VE-fællesskaber og borgere, der var involveret i og/eller interesserede i solenergi. Flere forbrugerorganisationer, ikkestatslige organisationer og forsknings- og innovationsorganisationer afgav også bemærkninger eller feedback. Der var begrænset deltagelse fra offentlige myndigheder, både på nationalt og lokalt plan.

Værktøjer og metoder

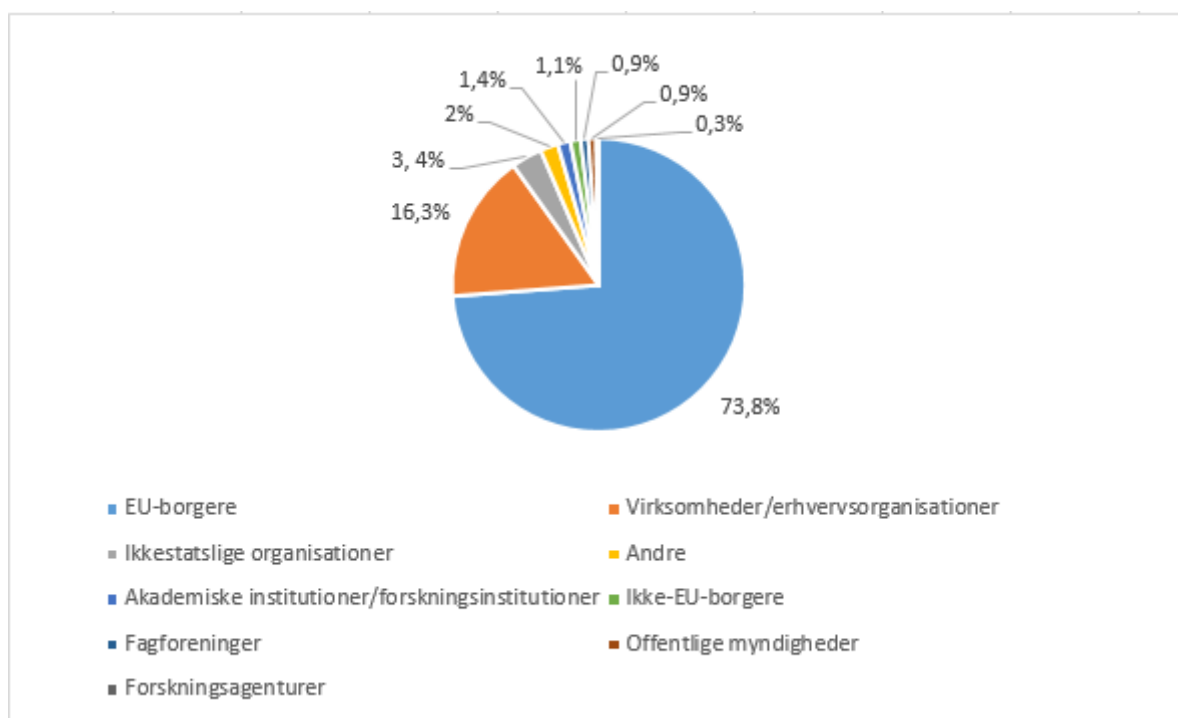
Der blev foretaget en kvantitativ og kvalitativ analyse af svarene på den offentlige høring og de modtagne bemærkninger til "indkaldelsen af feedback", herunder de vedlagte positionspapirer. Svarene på multiple choice-spørgsmålene i den offentlige høring blev behandlet ved hjælp af de kvantitative dataanalyseværktøjer i EU Survey. De kvalitative svar (fritekstsvarene på

spørgsmålene og de vedlagte positionspapirer) blev indsamlet og screenet adskilt fra de kvantitative data. Bemærkningerne til "indkaldelsen af feedback" blev klassificeret i henhold til de fremsatte påstande og kvantificeret.

Indkaldelse af feedback

Med hensyn til "indkaldelsen af feedback" var der 447 personer eller enheder, som besvarede den. Ikke desto mindre var 92 af dem gentagelser, og 44 behandlede ikke det pågældende emne. Det faktiske antal væsentlige bidrag var derfor 311.

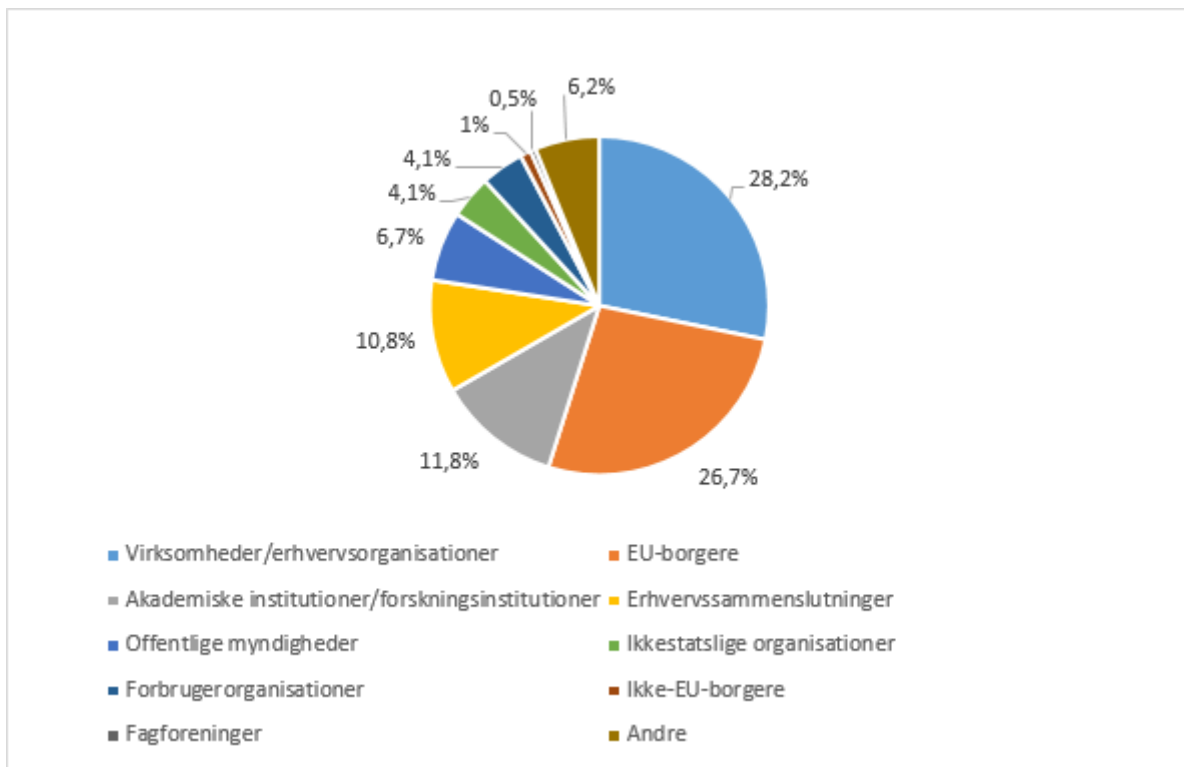
Langt størstedelen af kommentarerne kom fra borgere (266, herunder 4 fra ikke-EU-borgere) og virksomheds-/erhvervsorganisationer (58) ikkestatslige organisationer (12), akademiske institutioner/forskningsinstitutioner (5), forskningsorganer (1), fagforeninger (3), offentlige myndigheder (3) og andre (7).

Spørgeskema til offentlig høring

Spørgeskemaet til den offentlige høring blev besvaret af i alt 190 deltagere, hvoraf de fleste var virksomheder/erhvervsorganisationer (55) og EU-borgere (52). De resterende respondenter repræsenterede akademiske institutioner/forskningsinstitutioner (23), erhvervssammenslutninger (21), offentlige myndigheder (13), ikkestatslige organisationer (8), forbrugerorganisationer (3), ikke-EU-borgere (2), fagforeninger (1) og andre (12). Derudover erklærede 12 respondenter, at de repræsenterede et energifællesskab, og 49 oplyste, at de repræsenterede en eller flere ejere af distribueret solenergiproduktion i lille målestok.

For så vidt angår det oprindelsesland, som deltagerne har angivet, angav 44 Spanien, 38 Tyskland, 18 Frankrig, 14 Belgien og Italien, 8 Nederlandene, 7 Sverige, 5 Østrig, Portugal og Polen, 4 Grækenland, 2 Tjekkiet, Danmark, Estland, Irland, Ungarn og Malta og 1 Bulgarien, Finland, Litauen, Rumænien og Slovenien. Med hensyn til respondenter fra lande uden for EU erklærede 3 Norge som oprindelsesland, 2 Schweiz og Tyrkiet, 1 Brasilien, Kina, Israel og Det Forenede Kongerige.

Til spørgsmålet om, hvilke teknologier de arbejdede med (respondenterne kunne vælge mere end én mulighed), var den mest udvalgte teknologi solceller, enten distribueret (87) eller forsyningskæde (78), efterfulgt af solvarme, enten til husholdningsbrug (40), til industriel eller landbrugsmæssig brug (39) eller fjernvarme (29), mens 59 respondenter valgte koncentreret solenergi (CSP).

Resultaterne af den offentlige høring

Indkaldelse af feedback

Langt størstedelen af respondenterne, 290, gik ind for en hurtigere udbredelse af solenergi, mens 21 respondenter var imod, ud af 311 væsentlige respondenter. De fleste af dem anbefalede større udbredelse af solenergi i bygninger, forenkling af lovgivningen og større økonomisk støtte. Nogle udtrykte bekymring over konkurrencen om arealanvendelse med landbruget, miljøhensyn og sikkerhed i forsyningskæden.

Deltagerne påpegede den administrative byrde (77) som den vigtigste flaskehals for udviklingen af solenergi projekter og fremhævede behovet for kortere og enklere administrative procedurer. Nogle deltagere pegede også på behovet for mere støtte (60) i form af finansiering, lån eller skattenedsættelser.

Nogle respondenter nævnte, at bygninger bør producere vedvarende energi og være meget energieffektive, hvilket igen vil reducere husholdningernes energiomkostninger. For at opnå dette opfordrede de indtrængende til at fremskynde integrationen af solenergi på tage, balkoner, facader, mure eller andre dele af nye byggeprojekter samt i forbindelse med renovering af offentlige eller private bygninger (85). Andre sammenkoblede udviklingen af solenergi i bygninger med integrationen af e-mobilitet og foreslog at fremskynde etableringen af parkeringspladser/ladestationer til elektriske køretøjer, herunder langs motorveje. Andre deltagere støttede energifællesskaber og egetforbrug som redskaber til at fremme decentraliseret produktion af solenergi (28) og til at informere offentligheden om fordelene ved

og levedygtigheden af solenergi (9).

Flere respondenter pegede på lagringssystemer som den bedste løsning til at sikre større fleksibilitet i forvaltningen af produktionen af vedvarende energi og levere energi om natten (40). Nogle deltagere nævnte behovet for at fremme andre solenergiteknologier såsom CSP (10) og solvarme (15) og ikke kun solcellepaneler. En af de vigtigste udfordringer, der blev identificeret, var udviklingen af en arbejdsstyrke, der besidder den viden, de færdigheder og de kompetencer, der er behov for (7).

Med hensyn til miljøaspekterne krævede forskellige deltagere styrkede bæredygtighedsstandarder og forskning i ressourceeffektiv produktion og genanvendelse (30). Med hensyn til dobbelt arealanvendelse slog mange til lyd for fremme af solceller i landbruget (34). Nogle få respondenter støttede EU-produktion af solpaneler ("fremstillet i Europa") (18) som et middel til at sikre, at solcelleprodukter, der er installeret i EU, anvender høje miljøstandarder, ikke produceres ved tvangsarbejde og styrker modstandsdygtigheden i forsyningskæden.

Spørgeskema til offentlig høring

Spørgeskemaet til den offentlige høring indeholdt i alt 26 spørgsmål, hvoraf de fleste var multiple choice-spørgsmål, selv om nogle af dem var åbne spørgsmål. Spørgsmålene dækkede tre hovedemner: 1) fremskyndelse af udbredelsen af solenergi projekter, 2) fremme af solenergi produktionens systemintegration og 3) styrkelse af bæredygtighed, modstandsdygtighed, konkurrenceevne, innovation og gennemsigtighed i solenergiværdikæden. Det er værd at bemærke, at de fleste af de 190 respondenter ikke besvarede alle spørgsmålene fuldt ud.

I den første del af spørgeskemaet blev tilladelsesprocedurerne identificeret som den største hindring for solcelleprojekter af de fleste deltagere (45), efterfulgt af spørgsmål om nettilslutning (43) og de lovgivningsmæssige rammer (42). På den anden side blev den manglende accept i offentligheden identificeret som den mindst betydningsfulde hindring af de fleste deltagere (32). Hvad angår CSP-projekter blev de lovgivningsmæssige rammer udpeget som den største hindring af de fleste deltagere (51).

Hvad angår de faktorer, der har en negativ indvirkning på forretningsgrundlaget for nye solcelleprojekter på forsyningsniveau, pegede de fleste deltagere (44) på usikkerheden med hensyn til den fremtidige lovgivningsmæssige ramme som den vigtigste hindring, efterfulgt af usikkerhed med hensyn til fremtidige støtteordninger (40) og manglende incitament til lagring bag måleren kombineret med solenergi projektet (38). I forbindelse med store CSP-projekter pegede de fleste deltagere (49) på auktionsbaserede systemer, som ikke er tilstrækkelige til at sikre lige konkurrencevilkår, efterfulgt af usikkerhed med hensyn til de fremtidige lovgivningsmæssige rammer (46).

Deltagerne afvejede også betydningen af de faktorer, der hæmmer etableringen af små solcelleanlæg i bygninger med én enhed. De fleste deltagere (41) pegede på manglende (eller lav betaling for) salg af den overskydende elektricitet, som produceres. For anlæg i bygninger med flere enheder (41) valgte de fleste deltagere den lovgivningsmæssige og offentlige støtteramme som den vigtigste negative faktor efterfulgt af den retlige ramme for beslutningstagning i bygninger med fælles ejerskab med fællesejede tage og facader (38). Omkring 40 respondenter besvarede ikke disse to spørgsmål fuldt ud. Desuden var de fleste respondenter enige i, at der i mangel af nettomåling/nettofaktureringsordninger ville mangle incitament for små anlæg, og de fleste respondenter (32 ud af ca. 100 deltagere, der besvarede dette spørgsmål) pegede på gældende netafgifter og -gebyrer som den vigtigste negative faktor.

Med hensyn til de faktorer, der forhindrer energifællesskaber i fuldt ud at udfylde deres rolle i forbindelse med produktion, deling og salg af solenergi, svarede mange respondenter ikke fuldt ud (ca. 90). Blandt dem, der gjorde det, pegede de fleste respondenter (40) på de stive og tidskrævende udbudsprocedurer for støtte som den vigtigste faktor og på tilladelsesprocedurerne for oprettelse af energifællesskaber (også 40).

Respondenterne vurderede også de faktorer, der forhindrer solcelleanlæg i industriområder/faciliteter. De største antal (37) valgte, idet det holdes for øje, at omkring 70 respondenter ikke besvarede dette spørgsmål, virkningen af lovgivnings- og støtterammen på forretningsgrundlaget, efterfulgt af den manglende langsigtede synlighed, der er nødvendig for at træffe store investeringsbeslutninger, manglen på incitament til at anvende mere vedvarende energi og nettilslutningsspørgsmål (33 hver). På den anden side blev det lave potentiale for elektrificering af operationer ikke betragtet som en hindring, da de fleste respondenter (54) vurderede det som den mindst vigtige negative faktor.

Hvad angår solvarmeanlæg pegede de fleste respondenter (32), idet det holdes for øje, at omkring 100 respondenter ikke besvarede dette spørgsmål fuldt ud, på de lovgivningsmæssige og offentlige støtterammer, efterfulgt af dem, der pegede på de ugunstige vilkår for vedvarende energikilder, der tilsluttes varmesystemet (30).

For at tilskynde de offentlige myndigheder til at installere solenergi i de bygninger eller på den jord, de ejer eller lejer, valgte de fleste respondenter (83), at fastsættelse af mål for anlæg til vedvarende energi i offentlige bygninger er det mest hensigtsmæssige instrument, efterfulgt af dem, der foretrak retlige mandater (69). Omkring 60 respondenter besvarede ikke dette spørgsmål fuldt ud.

De primære landbrugsproducenter, herunder landbrugere og landbrugssammenslutninger, blev spurgt, om de havde investeret eller havde planer om at investere i solenergi på deres bedrift. Ud af 22 respondenter svarede 10 positivt, og de fleste (6) heraf oplyste, at de var en del af en nettofakturerings-/nettomålingsordning. Størstedelen af dem, der ikke havde investeret og/eller ikke havde planer om at investere (12 i alt), nævnte den manglende finansiering som hovedårsagen til deres beslutning (6).

Med hensyn til de lovgivningsmæssige ændringer, der ville være gavnlige for at skabe en mere understøttende ramme for yderligere distribueret solcellekapacitet på andre steder end bygninger, fremlagde omkring 60 deltagere deres idéer. Svarene var temmelig uensartede, men nogle emner gik igen blandt nogle få deltagere, f.eks. fremme af udbredelsen af solcelleanlæg i landbruget gennem udvikling af en specifik ramme herfor, forøgelse af den finansielle støtte (støtteordninger, skattelettelser osv.) eller kortere og lettere tilladelsesprocedurer.

Langt størstedelen af respondenterne (145) mente, at problemer med kompatibilitet/interoperabilitet mellem komponenter til solcelleanlæg eller solcelleproduktions- og lagringssystemer begrænser kundernes valgmuligheder med hensyn til udstyr til en bestemt leverandør, producent eller produktlinje. Ud af 78 respondenter angav 45 den uforenelige kommunikationsprotokol/-standard som begrundelse.

Med hensyn til foranstaltninger til fremme af systemintegration af solenergiproduktionen besvarede ca. 60 respondenter ikke dette spørgsmål fuldt ud. De fleste respondenter (101) mente, at små solenergiproducenter burde have lov til at sælge på både engros- og detailmarkeder.

Et flertal af respondenterne oplyste, at de ikke leverede fleksibilitetsydelse til den lokale elsystemoperatør (74 ud af 122 svarede). Hvad angår hindringer for levering af fleksibilitets tjenester (f.eks. gennem efterspørgselsreaktion) til den lokale elsystemoperatør

pegede de fleste respondenter (51) på manglen på lokale markeder eller peer-to-peer-handelsmuligheder som den vigtigste hindring, efterfulgt af store forsyningsvirksomheders dominans af markedet (38).

Størstedelen af respondenterne (102 ud af i alt 117 svar) var enige i, at små solenergiproducenter bør have lov til at sælge på både engros- og detailmarkeder. De fleste respondenter (51) pegede på manglen på lokale markeder, peer-to-peer-handelsmuligheder osv. som den største hindring for en sådan markedsdeltagelse. Ca. 100 deltagere vurderede imidlertid ikke alle hindringer.

Der var flere respondenter, der ikke havde installeret et batteri til deres nationale eller erhvervsmæssige behov, sammenlignet med respondenter, der havde installeret et batteri (79 i forhold til 51). Den vigtigste grund til at installere det var at tilpasse forbruget bedre til solproduktionen (37) og mindske afhængigheden af nettet (36). Størstedelen af dem, der ikke havde gjort det, mente, at det var for dyrt i forhold til merværdien (39). Hvad angår distribuerede solcelleanlægs netkommunikation mente de fleste af de deltagere, der svarede, at der var behov for et fælles dataformat (87 ud af 106 svar), og hvad angår denne dataproduktion mente de fleste af de respondenter, der svarede, at den bør ligge tæt på elmarkedernes tidsintervaller eller tættere på realtid (78 ud af 99 svar).

Med hensyn til spørgsmålene vedrørende værdikæden mente flertallet af respondenterne (mellem 121 og 150), at det ville være relevant at anvende foranstaltninger, der kræver øget gennemsigtighed og stiller kvantitative krav (om CO₂-fodaftryk, miljømæssig bæredygtighed og ansættelsesvilkår) til solenergiprodukter/solenergisystemer, der sælges i EU. Et stort flertal af respondenterne (151) mente, at EU's afhængighed af importerede produkter/materialer i solenergisektoren skaber sårbarheder eller risici med hensyn til at fremskynde udbredelsen af solenergi, og mange deltagere (142) fandt det sandsynligt, at udfordringerne i forsyningskæden ville have en betydelig indvirkning på tilgængeligheden af omkostningseffektive solenergiløsninger på EU-markedet på mellemlang sigt.

Når de vigtigste faktorer, der hæmmer EU's kapacitet til at generere intellektuel ejendom og innovation i relation til solenergiværdikæden skulle udvælges, blev begrænset storproduktion i EU valgt oftest (99). Hvad angår de sektorer i solcelleforsyningskæden, der har det største potentiale til at øge EU-industriens konkurrenceevne, pegede respondenterne hovedsagelig på nye teknologier såsom heteroovergangs-, perovskit- eller tandemceller (66), men også på produktionen af moduler (56) og celler (55) og på fremstilling af udstyr (54). Med hensyn til foranstaltninger, der vil bidrage til bæredygtigheden, konkurrenceevnen og modstandsdygtigheden i EU's værdikæde for solenergi, valgte de fleste respondenter (76) adgang til gunstige finansieringsbetingelser som den foranstaltning, der har det største potentiale, efterfulgt af lanceringen af en proces med vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse i solenergisektoren (69) og støtte til udviklingen af store produktionsanlæg, herunder gennem fremskyndet udstedelse af tilladelser (64).

Positionspapirer

Europa-Kommissionen modtog 35 dokumenter med sammenfatninger eller holdninger vedrørende solenergi fra en række organisationer, herunder offentlige myndigheder, virksomheder, distributions- og transmissionssystemoperatører, den private sektor og borgersammenslutninger osv. I vid udstrækning var de meddelelser, der blev sendt via disse positionspapirer, en gentagelse af de meddelelser, der blev modtaget via spørgeskemaet. Dette afsnit opsummerer således de krav, der er fremsat i disse dokumenter, og som ikke afspejles i sammenfatningen ovenfor.

Et aspekt, vedrørende hvilket disse positionspapirer indeholdt nye perspektiver, var de sociale

konsekvenser af udbredelsen af solenergi med hensyn til bekæmpelse af energifattigdom, støtte til kollektivt egetforbrug, afhjælpning af de vanskeligheder, som lejere står over for med hensyn til at få adgang til vedvarende energi osv. Interessenterne foreslog støtteordninger rettet mod lavindkomsthusholdninger, som ikke har råd til de indledende investeringer, der er nødvendige for installation af solenergi, eller etablering af mekanismer, der giver incitamenter til både udlejere og lejere. For at lette installationen af solenergi i bygninger med flere enheder foreslog de at revidere beslutningsreglerne i disse bygninger for at gøre det muligt at træffe beslutninger hurtigere og enklere, f.eks. med simpelt flertal. For at fremme egetforbrug foreslog interessenterne at sikre, at producent-forbrugere kan skifte leverandør, hvilket vil forbedre konkurrencen i betalingen for den elektricitet, de leverer til nettet. Desuden anmodede nogle om, at denne godtgørelse skulle være mindst lige så høj som elmarkedsprisen. Behovet for, at små anlæg inddrages fuldt ud på elmarkederne, blev også anset for at være nødvendigt for at fremme decentral udbredelse. Andre interessenter påpegede, at ibrugtagning af tage i nogle tilfælde er blokeret af lokale bestemmelser om bygningers eksterne aspekter, og anmodede om forenkling og afkortning af tilladelser til sådanne anlæg. Der blev også anmodet om afskaffelse af visse afgifter i forbindelse med egetforbrug og deling af elektricitet samt om revision af nettariffor at tilskynde til decentraliseret anvendelse af solenergi. Behovet for fuldt ud at gennemføre den eksisterende EU-lovgivning om vedvarende energifællesskaber blev også understreget.

Samtidig foreslog mange interessenter løsninger til fremme af udbredelsen af store anlæg, f.eks. en mekanisme på nationalt plan til at udpege egnede områder eller fleksibilitet i gennemførelsen af miljølovgivningen under anvendelse af eksisterende undtagelser på grundlag af offentlighedens interesse. Parallelt hermed foreslog et stort antal interessenter at tackle hindringer i forbindelse med dobbelt anvendelse af arealer eller overflader på en holistisk måde, der omfatter regulering af forskellige sektorer, nemlig energi på den ene side og bygge- og anlægsvirksomhed, landbrug, infrastruktur osv. på den anden side.

Nogle nationale regeringer og forsyningselskaber understregede også, at Den Europæiske Union bør respektere medlemsstaternes ret til at træffe afgørelse om deres energipolitik og afholde sig fra at foreslå yderligere lovgivning i denne sektor. Samtidig understregede de lokale myndigheder, at regionerne i EU's yderste periferi er afhængige af isolerede energisystemer, selv om artikel 349 i TEUF beskytter deres energisuverænitet. Dette giver sig udslag i behovet for at udvikle både anlæg til vedvarende energi og lagringsløsninger. De eksisterende hindringer for indførelse af lagring blev også understreget af andre interessenter.

Nogle industrisektorer benyttede denne mulighed til at fremsætte deres krav. Solvarme blev fremlagt som et område, hvor der er behov for yderligere støtte, f.eks. for at blive anvendt mere bredt til dekarbonisering af visse industrielle processer, hvor potentialet er stort, men hvor der kun sker langsomme fremskridt. Sektoren for centraliseret solenergi var særlig aktiv og anmodede om særlig støtte til vedvarende energikilder, der giver netstabilitet, herunder CSP.

Endelig stillede solcelleindustrien en række krav. Disse omfattede anerkendelse af industrien som en strategisk sektor for EU, der giver adgang til finansiering (herunder gennem et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse), fastsættelse af et mål for produktionskapacitet på EU-plan og afskaffelse af den nuværende antidumpingtold på visse komponenter, der er nødvendige for fremstilling af solcelleprodukter,

Outreachaktiviteter

Ud over ovennævnte aktiviteter afholdt Kommissionen den 29. marts en virtuel interessentkonference på højt plan om EU's solenergi-strategi, som samlede ca. 250 deltagere. Talerne omfattede højtstående repræsentanter fra EU-institutionerne og aktører i EU's sol- og varmesektor: erhvervslivet, borgerorganisationer, lovgivere, analytikere, forskere og

civilsamfundet. Der var enstemmig støtte til at fremskynde og lette etableringen af solcelleanlæg, samtidig med at de miljømæssige og sociale standarder holdes på et højt niveau. Betydningen af dobbelt pladsanvendelse blev understreget af de fleste deltagere. Styrkelse af Europas forsyningskæde blev også fremhævet som vigtig, selv om der ikke var enighed om, hvilke foranstaltninger på EU-plan der kunne vedtages for at opnå dette. Decentraliseret udbredelse ledet af borgerne blev drøftet som en central fremtidig komponent, f.eks. baseret på energifællesskaber.

Kommissionen deltog også i tre tekniske workshopper om specifikke emner med forskere og interessenter fra industrien:

- I den første workshop om bygningsintegrerede solcelleanlæg (BIPV) understregede interessenterne, at BIPV-produkter skal gennemgå en dobbelt certificeringsprocedure som byggevarer og som elprodukter, og at der ikke findes nogen ensartede produktcertificeringsprocedurer i hele EU.
- I den anden workshop vedrørende muligheder og hindringer for solcelleindustrien påpegede interessenterne, at selv om innovation fortsat er en central fordel for EU, gør manglen på produktion innovationsmiljøet mindre konkurrencedygtigt. Adgang til finansiering blev præsenteret som det vigtigste behov for at udvide produktionen på grund af konkurrencen fra importerede produkter, hvilket efter deres opfattelse er resultatet af ulige vilkår på internationalt plan.
- På den tredje workshop fremførte interessenterne sammen med repræsentanter for den koncentrerede solenergisektor (både elsektoren og den termiske sektor) deres synspunkt om, at CSP ikke bør være nødt til at konkurrere med solcelleenergi på grundlag af omkostningerne, da CSP medfører ekstra systemværdi i form af termisk lagring og f.eks. kan levere elektricitet om natten. De efterlyste derfor auktionsformer, som anerkender fordelene ved vedvarende energi, der kan omfordeles.

Konklusioner

Resultaterne af den åbne offentlige høring er i vid udstrækning i overensstemmelse med initiativets vigtigste hensigter. De viste overvældende støtte til en hurtigere udbredelse af solenergi i EU og til, at EU's solenergiindustri skal spille en større rolle i denne proces.

Det er vigtigt at understrege, at nogle af de anmodninger, der fremsættes gennem denne høringsproces, vil blive behandlet gennem andre igangværende initiativer eller planlagt af Europa-Kommissionen. Dette gælder Navnlige det parallelle initiativ om hurtigere udstedelse af tilladelser til projekter for vedvarende energi, da dette i vid udstrækning blev udpeget som den største hindring for en hurtigere udbredelse. Andre spørgsmål hænger sammen med den fulde gennemførelse af den eksisterende EU-lovgivning og de forslag, der blev fremsat i 2021 gennem Fit for 55-pakken, herunder den foreslåede revision af direktivet om vedvarende energi.

Det centrale for dette initiativ er, at alle udbredelsesformer er nødvendige for at nå EU's mål for vedvarende energi — en tilgang, der klart styrkes af resultaterne af høringsprocessen. Omfattende udbredelse er nødvendig og skal være forenelig med andre arealanvendelser og med strenge miljøstandarder — innovative former for udbredelse i kombination med landbrugs- eller transportinfrastruktur skal også fremmes, og endelig er det for at støtte en decentraliseret udrulning ledet af borgere og lokalsamfund nødvendigt at indføre en række incitamenter, samtidig med at unødvendige hindringer fjernes.

Endelig bekræftede høringen en meget stor opbakning blandt interessenterne til, at EU's solenergiindustri spiller en større rolle, enten på grundlag af de økonomiske fordele, den vil medføre, eller ud fra ønsket om at mindske den nuværende afhængighed af import. Der findes en lang række instrumenter, som EU kan anvende til at fremme denne proces. Desuden afspejlede høringen en klar efterspørgsel efter solenergiprodukter, der overholder høje bæredygtighedsstandarder.